

தமிழ்

தொகுதி 83

மார்ச் - 89

பகுதி 1

— உள்ளே —

திருக்குறட் களவியலின் அகப்
பொருளமைதி

இந்தியாவில் ஷேக்ஸ்பியர் நுழைவு

விடை பெறு கட்டுரை

சாவே! சற்றுப் பொறுத்துக் கொள்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம். மதுரை - 1

ஆசிரியர்; என்.எஸ் முத்துமலைச்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.,

செந்தமிழ்

தொகுதி - 88

மார்ச் 89

பகுதி 1

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. திருக்குறட் களவியலின் அகப்பொருளமைதி
— முனைவர். வ. குருநாதன் 1
2. இந்தியாவில் ஷேக்ஸ்பியர் நுழைவு 21
3. விடை பெறு கட்டுரை
டாக்டர். பழனி. அரங்கசாமி 29
4. சாவே! சற்றுப் பொறுத்துக் கொள்
அ. மறைமலையான் 34

பொறுப்பாசிரியர் — டாக்டர் பழனி. அரங்கசாமி

திருக்குறட் களவியலின் அகப்பொருளமைதி

முனைவர் வ. குருநாதன்,

விரிவுரையாளர், இலக்கியத்துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்;

தஞ்சாவூர் — 613 005.

1. காமத்துப்பால் இயற்பகுப்பு

திருக்குறளின் காமத்துப்பாலை ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்-
கூற்று, இருபாற்கூற்று எனக் கூற்றுவகையாகவும், குறிஞ்சி, பாலை,
முல்லை, நெய்தல், மருதம் எனத் திணைவகையாகவும்¹ முன்னையோர்
இயற்பகுப்புக் கண்டனர். அருமையிற் கூடல், பிரிந்து கூடல்,
ஊடிக் கூடல் என வடமொழி வாற்சாயனரின் காமதந்திரத்து வழி-
யிலும்² தமிழ்நெறிக் காமத்துப்பாலுக்குத் தலைப்பகுப்பு வந்தது.
கூற்றுவகையும் திணை வகையும் தமிழ் நெறிப்பட்ட பகுப்பாயினும்
காமத்துப் பாலின் அதிகாரங்கள் அப்பகுப்புக்களுக்குள் கட்டுப்பட்டு
அடங்கவில்லை. ஆண்பாற்கூற்று அதிகாரங்களில் பெண்பாற்கூற்றுப்
பாக்களும் நிற்கக் கண்ட நிலையில் பின்வந்தோரால் இப்பகுப்புப்
போற்றப்படவில்லை. பாலை, முல்லை, நெய்தல் என்ற திணைகளுக்-
குள் நிறுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களும் பாக்களும் அத்திணைகளோடு
தலைதடுமாறுகின்ற அளவில் திணைப்பகுப்பும் திறனின்றிப் போனது
அந்நிலையில் களவியல், கற்பியல் என்ற கைகோட் பகுப்பு நேரிய
முறையில் வந்து நிலைபெற்றது. அகப்பொருள் மரபுக்கும் திருக்குறள்
அமைப்புக்கும் இப்பகுப்பு முறையே மிகவும் ஏற்புடையது.

இந்தக் கைகோட்பகுப்பு பரிமேலழகர் உரைக்கு முன்னமே
மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் உரைகளிலேயே காலூன்றி எழுந்து
நிற்பதைக் காண்கிறோம். பரிமேலழகர் இப்பகுப்பினைத் தெளிவாக
மேற்கொண்டு திறம்பட உரைக்கின்றார். ஏனைக் கூற்று வகை,
திணைவகைப் பகுப்புக்களை அவர் மறுப்பதற்கேனும் குறிப்பாகவும்
கூறாது விடுத்துள்ளமை இங்கே குறிக்கொண்டு உரைத்தகும். மற்றும்,
'காமத்துப் புணர்ச்சி, பிரிவு என வடநூல் வழக்குப் பற்றிப்
பகுத்துக் கொண்டு, அவற்றையே தமிழ் நூல்களோடும் பொருந்தப்
புணர்ச்சியைக் களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மை

பற்றி வருத்துக் கூறுகிறார் வள்ளுவர். எனத் தொடங்கும் அவரே வார்சாயனத்தின் வழிப்பட்ட பகுப்பினைப் புறக்கணித்திருப்பதும் பார்க்கத்தகும்.

2.0. களவியல் அதிகாரங்கள்

திருக்குறட் களவியலில் தகையணங்குறுத்தல், குறிப்பறிதல், புணர்ச்சி மகிழ்தல், நலம் புனைந்துரைத்தல், காதற் சிறப்புரைத்தல், நாணுத்துறவுரைத்தல், அலரறிவுறுத்தல் என்ற ஏழுதிகாரங்கள் அடங்கியுள்ளன.

தலைவ தலைவியரிடையே ஒருவர் தகை ஒருவரை அணங்குறுத்தலும் தலைவன், தலைவி, தோழி இம்மூவரும் தலைவனும் தோழியும் தனித்தனிதைய எணையிருவரின் குறிப்பினையறிதலும் முதலிரு அதிகாரங்கள். தலைவியிடத் துத் தலைவன் புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புணர்ந்த தலைவன் அவளது நலம்புனைந்துரைத்தலும் பின்னர் இருவரும் தத்தம் காதற்சிறப்புரைத்தலும் நாணுத்துறவுரைத்தலும் அடுத்தடுத்து அதிகாரப்பட்டு வருவன. களவியலின் இறுதியில் கற்பியலுக்கு அடிகோலுமாறு அமைவது அலரறிவுறுத்தல்.

இவற்றுள், தகையணங்குறுத்தல் இயற்கைப் புணர்ச்சியின் மூதற்கண் நிகழ்வது. குறிப்பறிதல் இயற்கைப் புணர்ச்சியிலும் பாங்கி. யீற் கூட்டத்திலும் நிகழ்வது. புணர்ச்சியின் மகிழ்தல், நலம் புனைந்துரைத்தல், காதற்சிறப்புரைத்தல் மூன்றும் நான்கு கூட்டங்களுக்கும் பொதுவான நடைமுறைகள். நாணுத்துறவுரைத்தல், சேட்படுக்கப் பட்ட நிலையில் மடற் கூற்றுத் தலைவனும் காதல் யிகுந்த நிலையில் அறத்தொடு நிற்கும் தலைவியும் தத்தம் நாணநீக்கம் கூறுவது அலரறிவுறுத்தல் வரைவு கடாவுகையில் நிகழ்வது.

இந்த ஏழுதிகாரங்களின் எழுபது பாக்களில் அகத்திணைக் களவு நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் பாடுவது ஆசிரியருக்கு நோக்கமாக இல்லை. களவுக்குச் சிறப்பான செய்திகளையே அவர் பாடுகிறார்.

இங்குள்ள அதிகாரப் பெயர்கள் எழும் துறைப் பெயர்கள். எனவே, இந்த ஏழு துறைகளிலேயே வள்ளுவர் களவியலை நடத்துகிறார். இந்த ஏழு துறைகளும் களவுக்கு உயிர்நாடிகளான ஊற்றயிக்க துறைகளாம். இவற்றுள், தகையணங்குறுத்தல் ஒழிந்த ஆறு

துறைகளும் களவின் பல நிலைகளிலும் பயின்று வருவனவாகலின் அம்முறையில் ஆசிரியர் இவற்றைக் கொண்டே களவின் நிலைகளைக் கொண்டே களவின் நிலைகளைக் காட்டுகின்றார். அவற்றை முறையே காணலாம்.

2:1 தகையணங்குறுத்தல்

தகையணங்குறுத்தலாவது, தலைமகளும் தலைமகளும் எதிர்ப்பட்டவிடத்துத், தலைமகளது கவின் தலைமகனை வருத்துதலும் தலைமகளது கவின் தலைமகனை வருத்துதலுமாம் என்று கூறி இதனை இருவர்க்கும் பொதுமையாக்குவர் பரிப்பெருமாள்; தலைமகனொருவனுக்கே உரிமையாக்கியுரைப்பர் பரிமேலழகர். பரிப்பெருமாள் உரையின்படி,

உண்டார்கண் அல்லது அடுதறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று (1090)

என்னும் குறட்பா, தலைமகன் தகையினால் தலைமகளை அணங்குற்றுக் கூறுவதாகும். பரிமேலழகர் உரையின்படி இது தலைமகளது குறிப்பினையறிதலுற்ற தலைமகன் சொல்லியது. குறிப்பறிதல் பின்னே தனியொரு அதிகாரமாக வருதலாலும் இப்பாடலைக் குறிப்பறிதலுற்றான் கூற்றாக்குதல் வலிந்த பொருளாகலானும் அஃது அமையாது. அகத்தினையில் தலைமகளழகு தலைமகனை அணங்குறுத்துவது போலவே தலைமகளழகு தலைமகளை அணங்குறுத்துவதும் அடிப்படைப் பண்பாகவின், அவள் அணங்குற்றுத் தனக்குள் கூறுவதாகப் பரிப்பெருமாள் கொண்ட பொருளே இங்கு அமைவுடையதாகும்.

இயற்கைப் புணர்ச்சியின் முதலிலைத் துறைகளான காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிவு என்ற நான்கினுள் காட்சியைப் பெரும்பாலும் தனிப்படுத்தாது ஏனையவற்றோடு இசைத்துக் குறிப்பறிவைப் பின்னர் தனிப்படுத்தி அதிகாரமாக்குதற்கென்று விடுத்த ஆசிரியர், இடைப்பட்ட ஐயத்தையுள் தெளிவையும் மட்டுமே கொண்டு, அவற்றின் போக்கிலேயே தலைவனின் தகையணங் குறித்தலைப் பாடுகிறார்.

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு (1081)

என்பதில் அணங்கோ ஆய்மயிலோ கன்ங்குழை மாதரோ என்னும் ஷு ஐயம்; மாலுமென்னெஞ்சு என்பது அவ்வயத்தின் வழிப்பட்டு வந்த தகையணங்குறுத்தல் வெளிப்பாடு இங்கு ஐயத்திற்கும் தகையணங் குறுத்தல் வெளிப்பாட்டிற்கும் காட்சி அடிப்படையாக அமைந் துள்ளது எனக் கொள்ளலாம். இவ்வாதே

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து (1082)

என்பதில் நோக்கினாள் என்ற ஒரு சொல்லிலேயே, 'இவள் மானிட மகள்' என்ற தெளிவு அமைந்துவர, பாடலில் தொடர்ந்த சொற் றுகளெல்லாம் தகையணங்குறுத்தல் வெளிப்பாட்டையே விரிக்கின்றன. இஃதற்கும் காட்சி அடிப்படையாக அமைந்துள்ளதென்பதை 'நோக் கெதிர் நோக்குதல்' என்று தொடரினால் துணியலாம்.

இவ்வாறு ஐயத்திற்கும் தெளிவிற்கும் அடிப்படையாய் அவற் றோடே இசைந்து வருவதனால் தலைவன் கூற்றில் காட்சியைத் தனியே பாடவேண்டாது விடுத்தாள் என்ற வள்ளுவர் எனக் கொள்ளுதல் தகும். இனி, இவ்வாறன்றிப் பரிப்பெருமாள் வேறொரு முறையில் இதற்குக் கூறும் காரணம் ஆய்விற்சூரியது

..... இதனுட் காட்சி சொல்லி ஐயஞ்சொல்லுத லன்றே இலக்கணம்? அது கூறாததென்னையெனில், கண்ட காலத்துப் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றுகையும் தோற்றாமையும் நிகழுமாதலால் அதனை (காட்சியை) ஒழித்து, அதற்குக் (புணர்ச்சி வேட்கைக்கு) காரணமாகிய ஐயம் முதலாகச் சொன்னாரென்க" (1081 - உரை)

பரிப்பெருமாளின் இக்காரணத்தை ஏற்றால் வள்ளுவர் காட்சியை முற்றுமே பாடாது விடுத்தார் என்று கொள்ள நேரிடும் ஆயின், அஷ்வுரையாசிரியர் கொள்கைப்படி தலைமகள் கூற்றாகிய குறளும் அதற்கு அவர் வரைந்த உரையுமே இதற்குத் தடையாகின்றன 'உண்டார்கண்' எனத் தொடங்கும் அக்குறளினடியில் "இது தலை மகனைத் தலைமகள் கண்டுழி வருத்தமுற்றுக் கருதியது" என்றெழுதி அடுத்த அக்காரத் தோற்றுவாயில், "மேலையதிகாரத் தலை மகனைக் கண்ட தலைமகள், 'காமம்போற் கண்டார் மகழ் செய்த லின்று' என்று நினைத்தாளாகக் கூறினாரன்மே" என உறுதியும்

படுத்துகின்றார் அவர் இதனுள் தலைமகனது காட்சி கூறப்பட்டிருத்தல் காணலாம். ஆகவே, இதற்கெதிரான தலைமகனது காட்சியும் கூறப்பட்டதென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆயின், அதனைத் தனியே கூறாது அவனைக் குறித்து அவனுற்ற ஐயமும் தெளிவுமாகிய அவற்றோடு இணைத்துக் கூறினாரென்பதே இங்குள்ள நுட்பம். அவனைக் குறித்த ஐயமும் தெளிவும் அமைந்த கூற்றுக்கள் தலைமைகளுக்கு ஆகாமையாற்போலும் அவளது காட்சி மட்டும் தனித்துப்பாடப்பட்டது.

2.2. குறிப்பறிதல்

தகையணங்குறுத்தப்பட்டு நின்ற இருவருள் தலைவியின் காமக்குறிப்புக்களைத் தலைவன் அறிவது குறிப்பறிதல். இவ்வாறு அவனொருவனே அவளிடத்துக் குறிப்புகளை மட்டுமே அறியும் முறையில் காலிங்கரும் பரிப்பெருமானும் கொண்ட கருத்துக்கு மாறாக அவளிடத்தும் தோழியிடத்துமாகிய குறிப்புகளை அவனறிதலும் அலுனிடத்தும் அவளிடத்துமாகிய குறிப்புக்களைத் தோழியறிதலும் ஆமென்று கொள்வர் பரிமேலழகர். திருக்குறளின் இவ்வதிகாரத்திலமைந்த குறட்பாககளுக்கு இவர் கருத்தே ஏற்புடையதாகவுள்ளது. எனவே குறிப்பறிதல் என்ற இவ்வதிகாரம் இயற்கைப் புணர்ச்சியையேயன்றிப் பாங்கியிற் கூட்டத்தையும் பாடுகின்றது.

மேலையதிகாரத்தில் தலைமகளுக்குக் காட்சிக் கிளவி அமைத்த ஆசிரியர், ஐயம் தெளிவுகளை அமைக்காமல் விட்டவாற்றே இவ்வதிகாரத்தில் குறிப்பறிதலையும் அவளுக்குக் கூறாது போகிறார்.

இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தலைவியின் நோக்கக் குறிப்பு, நாணக்குறிப்பு, நகைக்குறிப்பு, உவகைக்குறிப்பு ஆகியவற்றால் அவளது காமக்குறிப்பினைத் தலைவன் கணித்தழிகின்றான்.

கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது (1082)

என்பது நோக்கக் குறிப்பறிந்து அவளது காமத்தை அவன் கணித்துக் கூறுவது.

யானோர்க்குங் காலை நிலனோக்கும் நோக்காக்கால்
தானோக்கி மெல்ல நகும் (1084)

என்பது நாணக்குறிப்பிற்கும் நகைக்குறிப்பிற்கும் உள்நின்ற அவளது வேட்கைக் குறிப்பை அவள் வெளிப்படுத்துவது.

அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும் (1098)

என்பது தன்னோக்கிற்கு உவந்த தலைமகளது உவகைக் குறிப்பினால் அவளது உள்ளக் குறிப்பைத் தலைமகள் அறிந்தது. இதனைப் பாங்கியிற் கூட்டத்தில் வைப்பர் பரிமேலழகர்.

செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார் போல் நோக்கும்
உறஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு (1097)

என்பது பாங்கியிற் கூட்ட நிமித்தம். அக்கூட்டத்திற்காக இரந்து குறையுறந் தலைவனைத் தோழி சேட்படுத்து மறுக்கும்போது, அவள் சிறுசொல்லினாலும் செயிர்த்த நோக்கினாலும் வெளிப்படும் உறவின்மைக் குள்ளே உறைந்து கிடக்கும் உறவினை அவன் அறிகின்றான்.

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள (1099)

என்பது, தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடைப்பட்ட நோக்கக் குறிப்பைத் தோழி அறிந்தது. இதனை 'இருவருமுள்வழி அவன் வரவுணர்தல்' (தொல். பொருள். நூ. 125) என்ற துறைக்குள் அடக்கலாம்.

2 : 3, 4. புணர்ச்சி மகிழ்தலும் தலைப் புனைந்துரைத்தலும்

"எல்லா வுயிரீக்கும் இன்ப மென்பது
தானமர்ந்து வருஉம் மேவற் றாகும்" (தொல் பொருள்,
நூ. 219)

என்றபடி ஆடவர்க்கும் பெண்டிர்க்கும் இயல்பிலேயே எழுகின்ற இன்பவேட்கையைத் தணிப்பது இருவர் தம் கருத்தொருமிக்க கலவியே இக்கலவியாகிய மெய்யுறு புணர்ச்சியே காமத்தின் மையநிகழ்ச்சி இதனாலேயே இயற்கைப் புணர்ச்சி, இரண்டாங் கூட்டம், பாங்குத்

கூட்டம், தோழியிற் புணர்ச்சி என்று கலவிப் பெயர்களின் வழியே களவியல் நடக்கின்றது. இவற்றுள் கூட்டமென்பதும் புணர்ச்சி குறித்த சொல்லே

புணர்ச்சி காதலர்க்கு மகிழ்ச்சியையூட்டும். இதுவே புணர்ச்சி மகிழ்தல். இது தலைவன் தலைவியர் இருவருக்குமே ஒக்குமெனினும் தலைவியிடத்துக் குறிப்பினாலன்றிக் கூற்றினால் வெளிப்படாது. எனவே, இதனுள் கூற்றுக்குரியவன் தலைவனொருவனே.

புணர்ச்சியின் முன்னின்ற வேட்கையும் விருப்பமும் தலைவனுக்குப் புணர்ச்சியின் பின்னும் நிலைக்க வேண்டுமென்பது அகத்திணையின் அடிப்பண்பாடும். இஊனை, 'இருவயினொத்தல்' என்று இறையனார் களவியலுரையும் (நா. 2—உரை) திருச்சிற்றம்பலக் கோவையும் (பா. 9) விளக்கும். இந்த இருவயினொத்தல் வெளிப்பாடே தலைவியைத் தலைவன் நலம்புனைந்துரைத்தல். இதற்குப் பரிப்பெருமாள் கூறுகின்ற தொடக்கவுரை விளக்கம் நயமானது. அது வருமாறு :

..... புணர்ச்சியால் மகிழ்வற்ற தலைமகன் பிரியக் கருதின காலத்துப் புணராத முன்னின்ற வேட்கை, புணர்ந்த பின்னும் அப்பெற்றியே நின்றவின். இத்தன்மையானை

யாங்ஙனம் பிரிந்து ஆற்றுகேம் என்னும் கவற்சியால் நெஞ்சு மிக்கது வாய்சேர்ந்து தன்னை அவள் காணாமல் தான் அவளைக் காண்பதோர் அணிமைக்கண் நின்று பாராட்டுகின்றான்.இவ்வாறு கூறுதலாலே தலைமகற்குச் சிறிது வேட்கை தணியும். இதனைத் தலைமகள் கேட்டலினாலே, 'இவன் அன்புடையன் கொல்லோ' என்றும், 'இப் புணர்ச்சி இன்னும் கூடுமோ' என்றும் சொல்கின்ற கவற்சி நீங்கும்'

எனவே, ஒரு வகையில் நலம்புனைந்துரைத்தல் என்பது தலைவியைப் புணர்ந்த பின் பிரியக் கருதிய தலைவனின் வன்புரை மொழியென்ற கருத்தும் இங்கு முகிழ்க்கின்றது.

தலைவியின் மேலுள்ள நயப்பின் காரணமாகத் தலைவன் அவளை நலம்புனைந்துரைத்தலை, நலம் பாராட்டலென்றும் புகழ்தலென்றும் இலக்கிய இலக்கணங்கள் இயம்பும்.

திருக்குறளில் புணர்ச்சி மகிழ்தல், நலம்புனைந்துரைத்தல் இரண்டதிகாரங்களும் களநியலின் பல் நிலைகளுக்குமுரிய பொது அதிகாரங்களாக அமைந்துள்ளன இயற்கைப் புணர்ச்சி, இரண்டாம் கூட்டம், பாங்கற் கூட்டம், தோழியிற் புணர்ச்சி, உடன்போக்கு என்ற இங்கெல்லாம் தலைவன் புணர்ச்சி மகிழ்ந்து பேசுகின்றான். நலம்புனைந்துரைத்தல் இவ்விடங்களிலேயன்றிப் பகற்குறி, இரவுக் குறிகளிலும் வருகின்றது.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள (1101)

என்று இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தான் பெற்ற புதிய அனுபவத்தை மகிழ்ந்து பேசிய தலைவன்.

நீங்கின் தெறுர் உம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள் (1104)

என்று இரண்டாம் கூட்டத்தில் வியந்து பேசுகின்றான். இயற்கைப் புணர்ச்சி, புணர்ந்து நீங்கியபோது அந்த நீக்கத்தால் வெதுப்பி, இரண்டாம் கூட்டத்தில் அவளை எய்தியபோது உடலும் உள்ளமும் குளிர்ந்ததனால் இது வழிநிலை அனுபவமாகின்றது.

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமம்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு (1110)

என்பது உடன்போக்கின்கண் புணர்ச்சி மகிழ்ந்தது “களவொழுக்கத்திற் பல் இடையீடுகளான் எய்தப் பெறாது அவாவுற்றான்” இது பெர்முது நிரந்தரமாக எய்தப் பெற்றமையின் செறிதோறு மென்றான்” எனவரும் பரிமேலழகர் உரைவிளக்கம் இங்கே உணரத்தகும்.

நலம்புனைந்துரைத்தல் அதிகாரத்தில்,

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே தின்னிணும்
மென்னீரள் யாம்பீழ் பவள் (1111)

என்பது இயற்கைப் புணர்ச்சியின் புதிய அனுபவத்தைத் தொடர்ந்த புனைவு.

அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து (1117)

என்பது இரவுக்குறிக்கண் மதியினைக் கண்டு மடந்தையை நலம்புனைந்துரைத்தது.

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம் (1120)

என்பது உடன்போக்கு மறுத்துத் தோழியிடத்தே தலைவியை நலம்புனைந்துரைத்தது.

2. 5 காதற் சிறப்புரைத்தல்

தலைமகனும் தலைமகளும் தத்தம் காதல் மிகுதியைக் கூறுதலே காதற் சிறப்புரைத்தல். இயற்கைப் புணர்ச்சியிற் கூடிப்பிரியும் தலைவன் தான் தலைவியை இன்றியமையாத காதலுடையனென்பதை அவளுரை வற்புறுத்தியும் (1122, 1124) தன் நயப்பினை அவளறிய நடத்தியும் (1121, 1123) காதற் சிறப்புரைக்கின்றான். அவள் பண்புகளைத் தான் ஒருபொழுதும் மறப்பறியாத தன்மையைத் தோழிக்குரைக்கும் முறையிலும் (1125) அவன் தன் காதற் சிறப்பைக் கட்டுரைக்கின்றான். ஒருவழித் தண்பிலும் வரைவிடைப் பிரிவிலும் தலைவனைத் தோழி இயற்பழிக்கும் நிலையை மறுத்து அவனை இயற்பட மொழிபவன் போலத் தலைமகள் தன் காதற் சிறப்பைப் பேசுகின்றான் (1126 - 1130).

உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை ந்ட்பு (1122)

என்பது தலைவன் தான் தலைவியை இன்றியமையாமை கூறுவது. இந்த வன்புறைக் கூற்றின் பயன் தலைவி தன் உள்ளக் கவலை-யொழிந்து, அவனொடு நேர்ந்த உறவினை நம்புவது. பரிப்பெருமாள். பரிமேழலகர் இருவரும் இதனை இந்நிலையிலேயே அமைத்துள்ளனர். காலிங்கர் இக்குறளைத் தலைவன் பாங்கனிடத்துக் கூறியதாகக் கொள்வர்.

தலைவனின் காதற் சிறப்புரைகளைக் காட்டிலும் தலைவியின் காதற் சிறப்புரைகளில் நயநிகப் பொதிந்துள்ளது. ஒருவழித் தண்புதும் வரைவிடைப் பிரிந்தும் சென்றிருக்கும் அவனது பருவுருவைப்

பார்க்கவியலாத பிரிவு ஒருபுறம்; அவன் அருகில் இல்லையே என்ற அவலம் மறுபுறம். இந்தத் துயரச் சூழலில் உணவும் செல்லவில்லை; உறக்கமும் பிடிக்கவில்லை; கோலஞ் செய்வதிலும் கருத்தோடவில்லை இவற்றிற்கிடையே தோழி வேறு அவலை நினைத்து உரலை இடிப்பான் போலத் தலைவியை ஆற்றுதற் குறிப்போடு தலைவனை இயற்பழித்து இடிக்கின்றாள். இந்நிலையில் அவனை இயற்பட மொழிவாள் போலத் தலைவி தன் காதற் சிறப்புரைக்கின்றாள் 'காதலன் என்னை விட்டுப் போனானே' என்ற ஏக்கத்தை மாற்றி. 'அவன் என் கண்ணை விட்டுப் போகவில்லை' (1126) என்று முதலில் அமைதி காண்கிறாள்; 'பருவுடலோடு அவன் பக்கத்தில் இல்லையே' என்ற பரிவை மாற்றுப், 'பருவருக்காத நுண்ணியனாய் என் பார்வையில் அடங்கியிருக்கின்றான்' என்பதையும் அதனோடே சேர்க்கிறாள்; 'அன்பன் அருகில் இல்லையே' என்ற அவலத்தை மாற்றுதற்காக, 'அவன் எப்போதும் என் உள்ளத்தினுள்ளே உவந்துறைகின்றான்' (1130) என்றும் உறுதி மொழிகின்றாள் உள்ளத்தில் இருந்து உவப் வன் உடனிருந்து உவத்திலேனே என்ற ஏக்கம் இதனுள் இழையோடுகின்றதை உணரலாம் இன்னும்,

நெஞ்சத்தார் காதலவராக வெய்துண்டல
அஞ்சதும் வேபாக கறிந்து (1128)

என்று தான் உண்ணாமலும் ஒரு காரணம் கறபிக்கின்றாள். நெஞ்சிலிருக்கும் காதலன் வெந்தொழிவானென்பதனால் இவள் வெப்பவுணவை உண்ணவும் அஞ்சுகின்றாளாம். பிரிவாகிய பீழையுட்பட்டு வருந்தியிருக்கும் நிலையில் உணவு செல்லாமல் உண்டியிற் குறைந்த உண்மைக்கு இவள் இவ்வாறு உரைமாற்றம் தருகிறாள், இதே போல், கண்ணில் இருக்கும் காதலனைக் காண்பது விட்டுக் கண்ணுக்கு மையெழுதினால் அவ்வளவு பொழுதும் தன் காட்சியிலிருந்து அவன் மறைவானென்று அஞ்சிக் கண்ணும் எழுதவில்லையாம் (1127). இதற்கு மேல்,

இமைப்பின் கர்ப்பாக் கறிவல் அனைத்திற்கே
எதிலர் என்னுமிவ் ஷூர் (1129)

என்று உறங்காமலும் ஒரு காரணம் காட்டுகின்றாள். கண்ணை இமைத்தால் அதனுள்ளிருக்கும் காதலர் மறைகின்றாராம். அவர் மறையாதிருக்கும் பொருட்டே இவள் கண்ணை இமைக்கவில்லை.

யாம். மற்றப்படி, காதலனேதும் தன்னைத் துயிலாதோய் செய்திலன் அது செய்தானாகக் கருதி அவனை அன்பில்லாத அயலான் என்று இயற்பழிக்கும் தோழியே அயலான் என்ற முறையில் அத்தோழியையும் ஊரார் வரிசையில் வைத்து ஒதுக்குகின்றாள்.

2:6 நானுத்துறவுரைத்தல்

நானு என்பது நாணம். இது காமத்திற்கு முரணான பண்பு இந்த நாணம் சிறந்து நின்றுழி காமம் வெளிப்படமாட்டாமல் அடங்கியமையும். காமம் கனைத்தெழுமிடத்து நாணமும் தானே நகர்ந்து விடும். எனவே, நாணத் துறவு காமத்துச் சிறப்பு. இது, 'நானுவரையிறத்தல்' என்று தொல்காப்பியத்தில் (பொருள். நூ. 97) பேசப்படும்.

திருக்குறளில் நானுத்துறவுரைத்தல் தலைவ தலைவியர் இருவரிடத்துமே இயலுகின்றது. பாங்கியிற் கூட்டம் கருதி அவளிடத்து இரந்து பின்னிற்கும தலைவனைப் பாங்கி சேட்படுங்குங்கால் அவன், "மடன்மா கூறும் இடனுமாருண்டே" என்பது தொல்காப்பியம் (பொருள். நூ. 99). அவ்வாறு மடன்மா கூறுவது அவனுக்கு நாணங்கடந்த நிலையாகவின் வள்ளுவர் அவ்வகையில் அவனை நாணத் துறவை நடத்துகின்றார்.

நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல் (1138)

என்பது மடற் கூற்றின்வழி நானுத்துறவுரைத்தலுக்கு நல்ல காட்டாகும்.

காப்புச் சிறை மிக்குக் காமம் பெருகிய வழி அக்காமப் பெருக்கினைத் தோழிக்குக் கூறும் முறையில் தலைவி தன் நானுத்துறவுரைக்கின்றாள். செவிலியிடத்துத் தோழி அறத்தொடு நிற்க வேண்டுமென்பது இதன் குறிப்பு. அறத்தொடு நின்று வைத்தும் நிற்காதவள் போல வந்து, 'யான் எவ்வாறு அறத்தொடு நிற்பேன்' என்று தன்னை நகையாடிக் கூறிய தோழியோடு புலந்து,

யாங்கண்ணிற் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு (1140)

எனத் தலைவி பேசுவது அவள் நானுத்துறவை நன்கு புலப்படுத்தும்.

2:7 அலரறிவுறுத்தல்

அலரென்பது களவு வெளிப்பாடு. அதனைத் தலைவியும் தோழியும் தலைவனுக்கு அறிவித்து வரைவு கடாவுதல் அகத்திணை நெறி அலரறிவுறுத்தி வரைவு கடாவுதல் என்ற துறையாக இது வரும்.

திருக்குறளில் தலைவனுக்கு அலரை அறிவுறுத்தி வரைவு கடாவுதலாகத் தலைவியின் கூற்றில் மட்டும் மூன்று பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள்ளெல்லாம், தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக நிற்கத் தலைவி தோழியிடம் பேசுவோளாய் அவன் கேட்க அலரை அறிவுறுத்துகின்றாள்.

கண்டது மன்னு மொருநாள் அலர்மன்னும்
தீங்களைப் பாம்புகொண் டற்று (1146)

என்பது இடையீடுகளாலும் அல்லகுறியாலும் தலைமகனை எய்தப் பெறாத தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலர் அறிவுறுத்தி அவனை வரைவு கடாவியது. 'அடிக்கடிக்க் காணா திருந்தும் அலர் மிகுந்து, பரக்கின்றமையால் இக்களவொழுக்கம் இனி ஆகாது; வரைந்து கொண்டு கற்பொழுக்கத்தில் கலக்க வேண்டும்' என்பது இதன் மூலம் தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தும் குறிப்பாகும்.

நெய்யால் எரிநுதுப்பேய் என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேய் எனல் (1148)

என்பதனால் காமத்தை அடக்க வேண்டிய கெளவை அதனை வளர்த்து விடுவதனால் இனி வரைவு ஒன்றே பயனுடையதாய் என்ற வேட்கையை வெளிப்படுத்தி முடுக்குகின்றாள் அவள்

அலரைக் குறித்து நாணுகின்ற போக்கிலும் தலைவனைத் தலைவி, வரைவு கடாவுகின்றாள் அந்த நாணத்தின் உச்ச நிலையில்.

அலர்நாண வொல்வதோ அஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை (1149)

என ஆற்றாது அயர்கின்றாள் அவள்.

அலரைத் தலைவி தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தி வரைவு கடாவு தலாக மட்டுலின்றி, அவ்வலர் தனக்கு ஆக்கமாகின்றதைத் தலைவன் தோழிக்கு அறிவித்துக் களவினை நீட்டிக்கக் கருதுவதாகவும் இவ்வதிகாரம் அமைகின்றது.

கனித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது (1145)

என்றாற்போலத் தலைவன் அலரினை மகிழ்ந்து களவிற்கு இனிதாக அதனைக் காட்டுகின்றான். அலரெழுவதனாலே ஆருயிர் நிலைபெறுகின்றது (1141) என்றும் அலரில்லாது போனால் காமம் தன் தன்மையிழந்து தவ்வென்று சுருங்கியொழியும் (1144) என்றும் அதன் இன்றியமையாமையை இயம்புகின்றான் தலைவியைத் தான் எய்து தற் கருமை கருதி ஏங்கியிருக்கையில் அந்த அருமையை அறியாமலேயே அலரையெழுப்பி அவளை எளியனாக்கித் தன்னொடு இணைக்க உதவியதாக ஊரையெண்ணி உவக்கின்றான் (1142).

அலரினைத் தன் காமத்திற்கு ஆக்கமாகக் கருதி இவ்வாறு உவக்கும் தலைவனையொத்துத் தோழியும் மொழிகின்றாள். வரைவு அல்லது உடன் போக்கு என்ற இரண்டினுள் ஒன்றை எய்துவதற்கு இந்த அலர் வேண்டப்படுவதே என்பது அவள் விளக்கம்

தாய்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாய்வேண்டும்
கௌவை யெடுக்குமீவ் லூர் (1150)

என்பதில் தான் விரும்புவதான அலரையே ஊரும் கூறுவதாக அவன் உவக்கின்றான். இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது என்பதையே அவன் கருத்தாக இக்குறளுரையில் குறிப்பர் பரிமேலழகர்.

3.0 காம நிலைகளும் நிகழ்முறைகளும்

இனி, களவின்கண் தோன்றும் காம நிலைகளும் அக்காமத்தின் நிகழ்முறைகளும் திருக்குறட் களவியலில் அமைந்த திறத்தையும் காணலாம்.

வேட்கை யொருதலை யுள்ளுதல் மெலிதல்
ஆக்கஞ் செப்பல் நாணுவரை யிறத்தல்

நோக்குவ வெல்லாம் அவையே போறல்
மறத்தல் மயக்கம் சாக்கா டென்றிச்
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப

(தொல் பொருள். நூ. 97)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவில் வரும் ஒன்பதும் களவொழுக்கத்தில் தலைவ தலைவியர் இருவர்க்கும் அமையும் காதல் நிலைகளென்பது நச்சினார்க்கினியர் (நூ. 100) வழிப்பட்ட கருத்தாகும்.

இவ்வொன்பது நிலைப்பட்ட காமம் சிறப்பாக இயற்கைப் புணர்ச்சியிலும் பொதுவாகக் களவுப் புணர்ச்சியனைத்திலும் பின்வரும் முறைகளில் தலைவனால் நிகழ்த்தப் பெறும்

முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்
நன்னய முரைத்தல் நகைநனி யுரு அ
அந்நிலை யறிதல் மெலிவுவிளக் குறுத்தல்
தன்னிலை யுரைத்தல் தெளிவகப் படுத்தலென்று
இன்னவை நிகழுமென்மனாச் புலவர் (தொல்.பொருள். நூ. 98)

இவையெல்லாம் திருக்குறளில் பொருந்தி வந்துள்ளன. அனைத்தையும் எடுத்துக்காட்டி விளக்கலாமாயினும் கட்டுரையின் அளவு கருதிச் சிறப்பான சிலவற்றைக் காட்டுதல் தகும்.

3.1 ஒருதலையுள்ளுதல்

ஒருதலையுள்ளுதல் என்பது காதலர் இருவரும் ஒருவரையொருவர் இடைவிடாது நினைத்தல் பொதுவாகவே ஒரு பொருளை ஒருவர் முழுமையும் பெறாத நிலையில் அவர்க்கு அதன்கண் செல்லுகின்ற ஆர்வத்திற்கு அளவிருக்காது அதுபோல் தலைவன் தலைவியர் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பெறவேண்டுமென்னும் உள்விழைவாகிய வேட்கையற்று நிற்கும் களவினில் இந்த ஒருதலையுள்ளுதல் சிறப்புடையதும் அழகுத்தம் மிக்கதுமானதோர் காதல் நிலை குறளில் இந்நிலை இருவரிடத்தும் நயமபட நடக்கின்றது.

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் (1125)

என்பது, 'எம்மையும் நீர் நினைப்பீரோ' என்ற தோழிக்குத் தலைவன் கூறுவது. இதனுள் 'தலைவியின் பண்புகளை அவன் ஒருதலையுள்ள தலை வெளியிடும் திறன் உணரத்தக்கது. குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளை முதலில் மறந்து பின் நினைத்தலாகிய நினைப்பு தலைவியைக் குறித்து இவ்விடத்து நிகழவில்லையாம். அவ்வகையில் இவனும் அவளை நினைப்பதில்லையாம் காரணம், அவளையும் அவள் பண்புகளையும் இவன் ஒருபோதும் மறப்பறியாமையே. மறப்பில்லாதபோது நினைப்பு எப்படி நேரும் என்பது அவன் வினா. இவ்வினாவின் மூலமாக, 'யான் அவளை விட்டுவிட்டு நினைத்தலாகிய உள்ளுதலையின்றி விடாது நினைத்தலாகிய ஒருதலையுள்ளதலையே உடையேன்' என்கிறான் அவன்.

மணங்கூடாத களவில் நிகழும் இந்த ஒருதலையுள்ளதல் பின்னா மணங்கூடிய கற்பில் வேகம் குறைந்து விடும் எனவேதான். இதனையுள்ளிட்ட காதல நிலைகள் ஒன்பதும் களவுக்கே சிறப்புடையனவாய்க் கூறப்பட்டு அவ்வகையில் வள்ளுவரும் களவினுள் ஒருதலையுள்ளதலைப் பாடிய மட்டில் நில்லாது கற்பினுள் அதன் ஓய்வினையும் பாடி, அதிலோர் ஒற்றுமை நயத்தையும் உணர்த்துகின்றார் மறப்பு இருந்தால்தான் நினைப்பு நேரும் என்று களவினுள் தலைவன் கூறியதையே தன்னெஞ்சில் நிறுத்திக்கொண்டு தலைவியின்னர்க் கற்பினுள் பிரிந்து கூடும் அவனிடம் புலவி நுணுகும்போது பேசுவதாக அஃது அமைகின்றது

உள்ளினேன் என்றேன்மற் றென்மறந்தீர் என்றென்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கனன் (1316)

என்று, அவள் புலவி நுணுகியதைத் தோழியிடம் கொண்டு மொழிக்கின்றான் தலைவன். 'உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின' என்று முன்னர்க் கூறியவனே பின்னர்க் காலப்போக்கில், 'உள்ளினேன்' என்று கூறுகின்றவாற்றால் அவளை ஒருதலையுள்ளதலையின்றும் ஓய்ந்த தன் மறதியைத் தானே வெளிப்படுத்த, அதனை நன்கு பிடித்துக் கொண்ட தலைவி, முன்னர் அவனிடத்துக் கற்ற அதே திறனால் அவளையே வளைக்கின்றாள். அறிவு நிலையில் அவன் பேசிய திறமை மிக்க பேச்சைக்கொண்டே உணர்வு நிலையில் அவன் வாய்சொர்ந்தவிடத்து அவளை மடக்கிப் புலவி நுணுகுகின்ற நுட்பத்தை இந்தத் தலைவியிடம் காணலாம்.

அடுத்துத் தலைவியின் ஒருதலையுள்ளதலையும் காணலாம். ஒருவழித் தணந்தோ வரைவிடைப் பிரிந்தோ சென்றிருக்கும் தலைவனைத் தலைவி இடைவிடாது எண்ணுவதை,

உவந்துறைவர் உள்ளத்து னென்றும் இகந்துறைவர்
ஏதில ரென்னுமிவ் வூர் (1130)

என்ற அவள் கூற்றிலிருந்து கொள்ளலாம். ஒருதலையுள்ளுதலாகிய இடைவிடாத எண்ணத்தினாலேயே அவன் என்றும் தன்னுள்ளத்தில் உவந்துறைகின்றான் என்று அவள் கூறுகின்றான் தலைவனைத் தலைவி ஒழிவின்றி நினைதலே இதன் கருத்தாகப் பரிப்பெருமாளும் உரைப்பார்.

3.2 நோக்குவவெல்லாம் அவையே போறல் :

நோக்குவவெல்லாம் அவையே போறல் என்பது காதலர்க்குக் காணப்படுவனவெல்லாம் காதலிக்கப்படுவார் உறுப்பாகவே தோன்றுதல். இதனை ஒருதலையுள்ளதலின் விளைவாகக் கொள்ளலாம். இதுவே, 'எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோடல்' (தொல். பொருள். நூ. 266) என்ற மெய்ப்பாடாகவும் இயலும்.

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவன்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று (1112)

என்றவாறு தலைவன் மலரைநோக்கி அதனைத் தலைவியின் கண் போலுமென மயங்குவதில் நோக்குவவெல்லாம் அவையே போறல் என்ற இந்நிலையை வள்ளுவர் இணைத்துள்ளார்.

3.3 தெளிவகப் படுத்தல் :

அஃதாவது இயற்கைப் புணர்ச்சியைத் தொடர்ந்து பிரிவுச்சுழறும் பெண்பாலான தலைவியின் அகத்தே தலைவனின் அன்பு குறித்தும் அவனொடு நேரும் கூட்டங்களின் நேர்ச்சி. குறித்தும் அவனுக்கும் தனக்கும் இடைப்பட்ட காதலின் நிலைமை குறித்தும் நிகழும் ஐயங்களை அகற்றுமாறு தலைவன் அவளுக்குத் தெளிவினை உளங்கொள்ள ஊட்டுதல். இக்கூற்றினை அவளிடத்து நேர்முகமாகக் கூறுவதன்றிப் பிறிதொன்றனிடத்துப் பேசுவான்போல் அவன் தெளிவகப்படுத்த அதுகேட்டு அவள் தெளிவகப் படுவாள்.

உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு (1122)

என்றும் குறட்பா இவ்வகைத் தெளிவகப் படுத்தலுக்கு ஏற்றமிகு எடுத்துக் காட்டாகும். உடம்போடு உயிருக்குள்ள நட்பு எத்தகையதோ அத்தகையது தலைவியோடு தனக்குள்ள நட்பு எனக் கூறுவதன் மூலம் உடம்பின்றி உயிர் தனித்தியங்க மாட்டாதவாறு தலைவியின்றித் தான் தனித்து வாழ மாட்டாத தன்மையைத் தலைவன் அவளுணரு மாறு கூறுகின்றான். தான் அவளை நீங்கிச் செல்வது ஒரு போக்கே யன்றி உண்மையில் பிரிவன்று என்றும் இருவருக்குமிடையே பிரிவுக்கு இடமில்லை என்றும் அவன் அவளைத் தெளிவகப் படுத்துகின்றான். இதனால் தலைவனொடு நேர்ந்த களவு பிறர்க்குப் புலனாகாமல் உதவுகின்ற இப்பிரிவும் அவனதோர் அன்புச் செயலே எனவும் இனி அடுத்தடுத்தும் அவனொடு தனக்குக் கூட்டங்கள் ஆகும் எனவும் இத்துணை ஒன்றிய நட்புடைய அவன் என்றும் தன் இன்றியமை யாரையை மறந்து எளிதில் துறக்கமாட்டான் எனவும் தலைவி தெளிவகப்படுவாள்.

4:0 மெய்ப்பாடுகள் :

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலில் கூறப்பெற்ற நூற்றிரண்டு மெய்ப்பாடுகளும் (தொல். பொருள் - நூல் 247, 256-262, 266-268) பொதுவாகவும் சிறப்பாகவும் அகமெய்ப்பாடுகளாம் திருக்குறள் களவியல் இம்மெய்ப்பாடுகளுள் பலவற்றையும் ஏற்ற முறையில் அழகுற அமைத்துள்ளது. அவற்றுள் இன்பத்தை வெறுத்தல், எதிர்பெய்து பரிதல், பசியட நிறறல், கண்துயில் மறுத்தல் என்ற நான்கு மெய்ப்பாடுகளின் ஆட்சிகளைப் பரிப்பெருமானும் தம் உரையில் (காதற் சிறப்புரைத்தல் : 10, 7, 8, 9) எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் அவையொழியக் காட்டப்படாத மெய்ப்பாடுகளும் பலவுள்.

4 1 புகுமுகம் புரிதல்

புகுமுகம் புரிதல் (தொல் பொருள். நூ. 257) என்பதே களவின் முதல் மெய்ப்பாடு. இது தலைவிக்குரியது. இதன் பொருள், முதற் காட்சியில் தன்னைத் தலைவன் நோக்கும்போது தலைவி தானும் அவனை எதிர் நோக்குதல் என்பது இன்னொரு வகையில் கூறினால் தலைவன் காட்சியோடு இசைந்த தலைவி காட்சியே புகுமுகம் புரிதல்.

வள்ளுவர் இம் மெய்ப்பாட்டினைப் புதுமையாகப் பொருத்து கின்றார். தலைவியிடத்தில் இம்மெய்ப்பாடு எழுகின்ற எழுச்சியிலேயே

தலைவன் அணங்குறுகின்ற தன்மையை அவர் இணைக்கின்ற திறன் இன்புறத்தக்கது.

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண்டன்ன துடைத்து (1082)

என்ற இதனுள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் என்ற தொடரே புகுமுகம் புரிதல் என்ற மெய்ப்பாட்டுப் பெயர்க்கு அருமை விளக்கமாய் அமைந்துள்ள நுட்பமும் காணத்தகும்.

4 : 2 எதிர்பெய்து பரிதல்

எதிர்பெய்து பரிதல் (தொல் பொருள். நூ. 266) என்பது இடைவிடாத நினைவின் மேலீட்டினால் காதலர் உருவம் கண்முன்னே தோன்றக் கண்டு அம்மாயவுருவத்தில் மயங்கிப் பரிதல் இதனையே உருவெளிப்பாடு என்று பின்னையிலக்கியங்கள் பேசும். திருக்குறளில்,

கண்ணுள்ளிற் போகார் இமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காதலவர் (1126)

எனவரும் தலைவி கூற்றில் இம்மெய்ப்பாடு இழைகின்றது. கண்ணுள்ளி னின்றும் போகாமலும் இமைப்பிற்கு இடையூறின்றிப் பருவருக்கா-மலும் நுண்ணிய உருவெளிப்பாடாகத் தலைவன் தோன்ற, அவனை எதிர்பெய்து கொண்டு தலைவி பரிகின்றாள். 'காணப்படும் உருவம் கண்ணை மூடும்போது மறைவதே இயற்கை; ஆயின், காதலருருவமோ அந்நிலையிலும் மறையவில்லை; எனவே, அவர் கண்ணுக்குள்ளேயே நிற்கின்றார்; கண்ணுக்குள் நிற்பவர் இமைப்பிற்கு இடையூறாகப் பருவருத்து நிற்கிறாரோ என்றால் அதுவுமில்லை; நுண்ணியராக நிற்கின்றார்; இவ்வாறு கண்களை மூடியும் திறந்தும் காணப்படுவ-தற்கு ஏற்ற உருவையுடையவர் என் காதலர்' என்பது தலைவியின் பரிவு.

5 : 0 முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் காணப்பட்ட முடிவுகளாவன :

5 : 1. 'காமத்துப்பாலின் அமைப்புக்குக் கூற்றுவகையிலும் திணை வகையிலும் கொண்ட இயற் பகுப்புக்கள்! இசைய-வில்லை; களவு, கற்பு என்ற கைகோட் பகுப்பே அகப்பொருள் மர-போடு திருக்குறளுக்கு அமைதியாகின்றது.

5 : 2. ஏழிற்காரங்களின் எழுபது பாடல்களில் களவியலின் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் பாடுவது ஆசிரியர்க்குக் கருத்தில்லை; களவுக்குச் சிறப்பான செய்திகளையே அவர் பாடுகிறார்.

5 : 3 அதிகாரப் பெயர்கள் ஏழும் துறைப் பெயர்களாதலின் களவுக்கு உயிர்நாடிகளும் களவின் பல நிலைகளில் பயின்று வருவனவுமான அவ்வேழு துறைகளிலேயே களவியலை நடத்துகின்றார் வள்ளுவர்

5 : 4 தகையணங்குறுத்தல் தலைவனுக்குப் போலவே தலைவிக்கும் பொதுவானது. இயற்கைப் புணர்ச்சியில் முதலிலைத் துறைகளான காட்சியை உட்படுத்திய ஐயமும் தெளிவும் என்ற இதனடியாகத் தலைவனுக்கும் காட்சியினடியாகத் தலைவிக்கும் தகையணங்குறுத்தல் பாடப்படுகின்றது

5 : 5 குறிப்பறிதல் தலைவனுக்கும் தோழிக்கும் காட்டப்படுகிறது; தலைவிக்குக் காட்டப்படவில்லை

5 : 6 புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைவிக்கும் உரியதாயினும் அஃது அவளிடத்துக் குறிப்பினாலன்றிக் கூற்றினால் வெளிப்படாதாகலின் இங்குத் தலைவன் கூற்றில் மட்டுமே வருகின்றது.

5 : 7 காதற் சிறப்புரைத்தலில் தலைவன் கூற்றுக்களை விடவும் தலைவியின் கூற்றுக்கள் நயம்பட நடக்கின்றன

5 : 8 அலரறிவுறுத்தல் தலைவியின் கூற்றுக்களில் வரைவு கடாவல் முறையிலும் தலைவ தோழியர் கூற்றுக்களில் ஆக்கமறிவித்தல் முறையிலும் அமைகின்றன.

5 : 9 களவின் காமநிலைகளும் நிகழ்முறைகளும் திருக்குறட்-களவியலில் திறம்பட அமைந்துள்ளன.

5 : 10 அகமெய்ப்பாடுகள் சிறப்புற ஆளுமை பெறுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்--திருவள்ளுவ மாலை, வெண்பா, 22; மோசிகீரனார்-- திருவள்ளுவமாலை, வெண்பா, 27; காலிங்-

கர் — திருக்குறள் — காமத்துப்பால் — அலரறிவுறுத்தல், அவர்வயின் விதும்பல் அதிகாரங்களின் பின்னுகரை.

2 ஐந்திணை முறையிலான இப்பகுப்பு மணக்குடவரால் காட்டப்பட்டதென்று பேராசிரியர் செல்வக் கேசவராய முதலியார் 1920-ஆம் ஆண்டு பதிப்பான 'திருவள்ளுவர்' என்னும் தம் கட்டுரையில் (29) தெரிவித்துள்ளதாகப் பேராசிரியர் மு சண்முகம்பிள்ளை 'அகப்பெருநர் மரபும் திருக்குறளும்' என்ற தம் நூலில் (ப 165) எடுத்தெழுதியுள்ளார் மணக்குடவரையும் பரிப்பெருமானாரையும் மயங்கிக் கிடக்கும் நிலையில் பேராசிரியர் செல்வக் கேசவராய முதலியார், தெரிவித்துள்ள முன்னுரைப் பகுதி பரிப்பெருமானாரையெனப் பல்கலைச் செல்வச் தெ. பொ மீ தெளிவுபடுத்தியுள்ளார் (வள்ளுவர் கண்ட நாடும் காமமும், பக். 185-186). ஆயினும் அச்சாகி வெளிவந்துள்ள மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் இருவருரைகளிலும் இத்திணைப் பகுப்புக் காணப்படவில்லை. மாறாகக் களவு கற்பு என்ற கைகோ. பகுப்பே காணப்படுகின்றது.

3. மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் — திருக்குறள் — காமத்துப்பால் உரைத் தொடக்கம்.

நூல் வெளியீடு

சென்ற பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் சென்னை பாரதிய வித்யாபவன் சார்பில் கல்கியின் நாவல்கள் பற்றிய திறனாய்வு நூல் ஒன்று வெளியிடப் பெற்றது சென்னை பெண்கள் வைணவக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் கலாதாக்கர் டாக்டர் பட்டம் பெறுவதற்குக் காரணமாய் அந்த ஆய்வு நூலில் கல்கியின் வரலாற்று நாவல்களும் குஜராத்தி அறிஞர் முன்ஷியின் வரலாற்று நாவல்களும் ஒருங்குவைத்து ஆராயப் பெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி முன்னாள் அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம், பாலகிருஷ்ண ஜோஷி, டாக்டர். வீராசாமி போன்ற பெருமக்கள் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு ஆய்வுரை செய்த பேராசிரியரை பாராட்டினர்.

இந்தியாவில் ஷேக்ஸ்பியர் நுழைவு

ஷேக்ஸ்பியர் ஆங்கில நாட்டில் நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாள் வாழ்ந்த ஒரு புகழ்பெற்ற நாடகக் கவிஞர். லண்டனிலிருந்து 40 மைல் தூரத்தில் ஆவன் நதிக்கரையில் உள்ள ஸ்டார்ட்போர்டு என்பதே அவரது ஊர். அங்கு ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவர், வருவாய்க்கு வழி தேடிக்கொண்டு பிழைப்பு நடத்தவே லண்டன் மாநகருக்கு வந்தார். 'கெட்டும் பட்டனம் சேர்' என்னும் தமிழ்ப் பழமொழி ஷேக்ஸ்பியரது வாழ்க்கையிலும் ஒரு வகையில் பொருத்தம். உலகப் புகழ் பெற்ற இந்த நாடகக் கவிஞர் தமது ஊரில் ஆரம்பப்பள்ளியில் மட்டுமே பயின்றவர். உயர்நிலைப் பள்ளியையோ, கல்லூரியையோ, அவர் அறியாதவர். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக லண்டன் மாநகர் நாடக அரங்குகளில் ஏராளமான நாடகங்களைப் பார்த்த அனுபவமே அவர் நாடகம் எழுதுவதற்கு ஒரு அரிய முதற்பொருளாக இருந்திருக்கிறது. ஆழ்ந்து பெற்ற அனுபவ முதிர்ச்சியே ஒருவனது அறிவுத் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டு என்பதற்கு ஷேக்ஸ்பியர் வாழ்க்கை ஒரு சான்று முறை சான்ற கல்வி இல்லாவிடிலும், ஏனையோரது நாடகங்களைப் பார்த்த அனுபவமே ஷேக்ஸ்பியர் பெற்ற மூலதனம் என்ற கருத்தை எதிர்மறை முகத்தானும் வலியுறுத்தற்குப் பிறிதோர் சான்றும் உள்ளது. ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய முப்பத்தேழு நாடகங்களிலும் ஒன்றனுக்குக் கூட மூலக்கதை அவருடையதாக இல்லை.

ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் அனைத்தும் அவருக்கு முந்திய அவர் காலத்திய நவீனங்களையும், வரலாறுகளையும், கதைகளையும் செவிவழிச் செய்திகளையும் அடியொற்றியனவாகவே உள்ளன. ஆயின் ஷேக்ஸ்பியருக்கிருந்த சுய சிந்தனையை எங்கு காண முடியும் என்ற ஐயம் எழலாம். அவரது நாடகங்களில் காணப்படுவோர் வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலையிலும் நாம் இற்றை நாட்களில் காணக் கூடியவரே. அரசரும், வணிகரும், ஏவலரும், வீரரும், ஒற்றரும், மாலுமியும், ஆயரும் ஆகிய தொழில் வழிப்பட்டோரும், சுயவன் நல்லவன், தீயவன், நடிப்போன் முரடன், கோமாளி, காதலன், காதலி ஆகிய இயல்பு வழிப்பட்டோரும், ராணியரும், சேடியரும் செவிலியரும் ஆய பெண்டிரும் உள்ளிட்ட நூற்றுக்கணக்கான குணாதி.

சயங்களைக் கொண்ட ஒரு மாணுட உலகத்தையே தமது நாடகங்களில் அவர் படைத்துள்ளார் இந்நாடக மாந்தரை வாழ்க்கையோடு ஒட்டியவராகப் படைத்துள்ளமையும். அவர் தம் கூற்றாக அந்நாடக ஆசிரியர் கூறும் விழுமிய கருத்துக்கள் 'சிங்க நேர்க்காய் எக்காலத்திற்கும் தகுவனவாய் அமைந்திருப்பதுவுமே அவரது தனித் திறமை மாணுடத்தின் உண்மையினை நாடக மாந்தரின் மூலம் அவர் காட்டியுள்ள திறம் நாடு, மொழி, மதம். இனம் ஆகிய பிரிவுகளுக்கு அப்பால் நின்று அவரை உலகளாவிய நாடகக்கவிஞராகக் காட்டுகிறது.

ஷேக்ஸ்பியர் காலத்துக்குச் சற்று முன்னரும், அவர் காலத்தினும் வாழ்ந்த கிறிஸ்டபர் மார்லோ, பென் ஜான்சன். ராபர்ட் கிரீன், தாமஸ் நாஷ் போன்ற நாடகாசிரியர்கள் ஷேக்ஸ்பியர்பால் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டிருந்தனர். நடைமுறை உலகத்தில் அவ்வெல்லாம் மறந்துபட ஷேக்ஸ்பியரின் நினைவு மட்டும் பசுமை மாறாது கலைநணம் கமழ்ந்து கொண்டுள்ளது ஆயினும் இங்கு ஒரு வரலாற்று உண்மையினை நாம் மனதிற்கொள்ள வேண்டும்.

ஷேக்ஸ்பியர் வாழ்ந்த காலத்திற்குச் சற்று பின்னர் அதாவது 17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க முதல் ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலம் ஆங்கில நாட்டிலேயே ஷேக்ஸ்பியரைப் பலர் கண்டனம் செய்தனர் புறக்கணித்தனர். நாடக மேடையிலிருந்து அவரை ஒதுக்கினர் அற்றைக் காலத்திய புகழ்பெற்ற நடிகர்கள் அவரது நாடகங்களின் எந்தப் பகுதியினையும் ஏற்று நடிக்க மறுத்தனர். நல்லவர்கள் இன்னலுறுவதும் கடினங்கள் முன்னேறுவதும் மாண்புடையவர்கள் கோழைகளாவதும் ஆகிய இயற்கை இகந்த செயல்களை அவரது நாடகங்கள் சித்திரிக்கின்றனவெனவே, அவற்றைக் கண்டனம் செய்வதோடு மாற்றியும் எழுதுவோம் என்று பலர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை கூட்டியும், குறைத்தும், புதுக்கியும், திருத்தியும் சிதைத்தும் எழுதினர்.

ஆங்கில நாட்டிலேயே ஷேக்ஸ்பியர் இப்படிக்கண்டனம் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த நூற்றாற்பது ஆண்டுகளில் அவரது புகழ் வெளி நாடுகளுக்கு எப்படிப் பரவியது? பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் சாமுவேல் ஜான்சன் என்பார் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களுக்கு எழுதிய முன்னுரைக்குப் பின்னர் ஷேக்ஸ்பியரின் புகழ் மீண்டும் பரவத் தொடங்கியது. டியக் ஸ்கெல் என்னும் ஜெர்மானிய அறிஞர் ஏறத்தாழ ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் அனைத்தையுமே தமது மொழியில் பெயர்த்துள்ளனர். ஜெர்மனி, பிரான்சு,

ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் ஷேக்ஸ்பியர் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளார். லா பிளாஸ் என்பார் 1746 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் சிலவற்றை பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதியுள்ளார். விக்டர் க்யூகோ என்னும் புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர் பிரான்சுக்கு அண்மையிலுள்ள லிட்டில் சானல் தீவுகளுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டிருந்தார். அந்நாட்களில் ஹாம்லெட், மாக்பெத் உள்ளிட்ட சில நாடகங்களை இவரும் பிரெஞ்சு மொழியில் பெயர்த்துள்ளார். ரஷ்ய மொழியில் டால்ஸ்டாய் எழுதிய ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களே புகழ்பெற்றவையாகும். உலக மொழிகளிலேயே சீன மொழியில் தான் ஷேக்ஸ்பியர் மிகவும் அண்மைக் காலத்தில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளார். டென்.இ-சி என்பார் ரோமியோ ஜூலியட் நாடகத்தை 1910-இல் இசை நாடகமாக (Opera) மாற்றியுள்ளார். என் சி யு. அவரது மனைவி ஆகிய இரவரும் சேர்ந்து டெம்பஸ்ட்-ஐ நாடகமாகவே பெயர்த்துள்ளனர். 1920-இல் சூ-சி-மோ வெளியிட்ட ரோமியோ-ஜூலியட் சிறந்த பெயர்ப்பு என்று கருதப்படுகிறது. 1922-இல் ஹாய்டெட் நாடகத்தை டன் ஹான் உரைநடையாகவே பெயர்த்துள்ளார். இது படிப்பதற்கு மட்டும் ஏற்றது இந்திய மொழிகளில் முதன் முதலாக வங்காளம், தமிழ் தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளிலேயே ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் பெயர்த்தெழுதப்பட்டுள்ளன. வங்கமொழியில் மைக்கேல் மதுசூதன் தத், தெலுங்கு மொழியில் வாசுதவ சாஸ்திரி, வீரபலிங்கம் பந்துலு, சீராமமூர்த்தி ஆகியோரே முதன் முதலில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைத் தத்தமது மொழியில் பெயர்த்தெழுதியேனாவர். இந்தியாவோடு வாணிகத் தொடர்பு கருதி வந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாருக்கு அப்போது கிழக்குக் கடற்கரை நகரங்களான சென்னை, மசூலிப்பட்டணம், காக்கிநாடா, கல்கத்தா ஆகியவை முக்கியத் துறைமுகங்களாகும். வெள்ளையர் வணிகராக வந்தபோதும், பின்னர் சிறு ராணுவத்தை அமைத்துக்கொண்டு உள்நாட்டுக் குழப்பங்களில் தலையிட்ட போதும் அவர்களின் இந்திய ருண்புகுக்கு இத்துறைமுக நகரங்களே வாயில்களாக இருந்தன.

இந்நகரங்களுள் கல்கத்தாவிற்கே முதன்முதலாக ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தின் ஆங்கிலப்பிரதிகள் வந்துள்ளமை வெளிவராத தெரிவிக்கிறது. மொகலாயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் டில்லியே அவர்களது தலைநகராக இருந்தது. 1757 - ஆம் ஆண்டு நடந்த பிளாசி யுத்தம் முகலாயரது ஆளுகைக்கு முடிவுகட்டிவிட்டது வெள்ளையர் ஆதிபத்தியம் வேரூன்றத் தொடங்கியது. வெள்ளையர் காலத்தில், அதிலும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிட்டு அரசோச்சத்

தலைப்பட்ட காலத்தில் கல்கத்தா நகரமே இந்தியப் பெருநிலத்தில் ஐரோப்பிய வணிகத்துக்கும் அரசியல் உயர்வுக்கும் தலைமைப் பீடமாக இருந்தது. வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ் தான் முதல் ஆங்கில கவர்னர் ஜெனரல். அவர் காலந் தொடங்கி துக்ளக் காலம் வரை இந்நகரமே இந்தியாவின் தலைநகராகவும் இருந்தது. வங்கப்பகுதி முழுமையும் ஆங்கில ஆளுகைக்கு வந்தமையானும், கடல் வழியாக வந்த ஆங்கிலேயருக்கும், ஏனைய ஐரோப்பியருக்கும் கல்கத்தா ஒரு துறைமுகப் பட்டினமாக இருந்தமையானும், அதுவரை முகலாயத் தலைநகராக இருந்த டில்லியை விடுத்து ஆங்கிலேயர் கல்கத்தாவை தலைநகராகக் கொண்டனர்.

வணிகர்கள், கிறித்தவத் துறவியர், கம்பெனி ராணுவத்தினர் ஆகியோரே அப்போது கல்கத்தாவுக்கு வந்த ஐரோப்பியர் ஆவர். இவர்கள் தங்கியிருந்த குடியிருப்புப் பகுதிகளில் (settlements) பொழுது போக்குக்காக மாலை நேரங்களில் நடிக்கப்பட்டவற்றுள் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களும் இருந்திருக்கக்கூடும் எனத் தெரிகிறது. காலப் போக்கில் கல்கத்தாப் பெருநகரின் பிற இடங்களிலும், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தின் சிற்சில பகுதிகளையோ, முழு நாடகத்தையோ நடிக்கத் தலைப்பட்டனர். திரைப்படம், தொலைக் காட்சி முதலியன இல்லாத அக் காலத்தே நாடகங்களே மக்களின் பொழுது போக்குக்கு உரிய சாதனமாக விளங்கிற்று. கல்கத்தாவின் லால் பஜார் தெருவில் 1755-இல் ஒரு புதிய நாடக அரங்கு கட்டப்பட்டது. அதுவே அந்நகரின் முதல் நாடக அரங்காகும் அதில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகப்பகுதிகள் நடிக்கப்பட்டுள்ளன ஷேக்ஸ்பியரது முதல் நாடகத்தொகுப்பு (First Folio) இங்கிலாந்தில் வெளியாகிய ஆண்டு 1828. ஏறத்தாழ நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1775-இல் இந்திய நாட்டில் கல்கத்தாவில் அவரது நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலேயரே, அதிலும் ஆண்கள் மட்டுமே அந்நகரவாசிகளில் மேடையேறி நடித்தனர். பிரிஸ்டோ எனும் ஆங்கில வணிகரின் மனைவியே கல்கத்தாவில் தயங்காது மேடையேறி நடித்த முதல் பெண்மணி ஆவார். செளரங்கி பகுதியில் தனது பிரம்மாண்டமான பங்களாவின் ஒரு பகுதியில் ஒரு நாடக அரங்கினையும் இவர் கட்டியிருந்தார். பெண்கள், மேடையேறி நடிக்காத அந்நகர் காலத்தில் தனது இல்லத்து நாடக அரங்கில் ஏனையோடு அவர் நடிப்பது வழக்கம். ஒரு சமயம் 1782-இல் வெளிமேடைக்கு வந்து பொழுதுபோக்குக்காக அவர் நடித்தார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் காலம் வரை அப்பெரு

நகரின் பல்வேறு அரங்குகளிலும் மேடைகளிலும் ஷேக்ஸ்பியரது வெளியில் வர்த்தகன், ரோமியோ ஜூலியட் மேக்பத் போன்ற புகழ் பெற்ற நாடகங்களேன்றி நன்கு அறிமுகம் ஆகாத மூன்றாம் ரிச்சர்ட்டு ஆகியனவும் நடிக்கப்பட்டுள்ளன தொடக்கத்தில் இவற்றில் நடித்தோரெல்லாம் ஆங்கிலேயரே ஆவர். இந்தியாவில் இருந்த ஐரோப்பியருக்கேயன்றி, ஆங்கிலம் கற்ற இந்தியருக்கும் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் நன்கு அறிமுகம் ஆவதற்கு இவையே வாய்ப்பாக இருந்தன.

நாடக அரங்குகள் மட்டுமேயன்றி அக்காலத்தே இந்திய நாட்டில் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்டிருந்த சிற்சில ஆங்கில வார, மாத இதழ்களும் ஷேக்ஸ்பியரைப் பற்றிய குறிப்புகளை வெளியிட்டன. ஜேப்ஸ் அகஸ்டஸ் உறிக்கி என்பார் தொடங்கி நடத்திய பெங்கால் கெஜட் 1780-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 9-ஆம் தேதிய இதழில் ஷேக்ஸ்பியரின் ஒத்தேல்லோ நாடகம் பற்றி ஒரு கட்டுரை வெளியிட்டது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 17-ஆம் நாள் வெளியான ஒரு கட்டுரையில் 'ஷேக்ஸ்பியர்' என்னும் கவிஞர் பர்சியக் கவிஞன் உறபெஸ் என்பாரை விட எந்த விதத்திலும் குறைந்தவரல்ல என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தியாவில் நாடகமேடையிலே மட்டுமன்றி பத்திரிகைகளின் வழியாகவும் ஷேக்ஸ்பியர் அக்காலத்தேயே இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார் அது மட்டுமன்று. கல்கத்தாவில் தர்மத்துல்லா என்னும் நகர்ப்புறப் பகுதியில் சந்நைப்பேட்டை ஒன்றனுக்கு ஷேக்ஸ்பியரின் பெயரைக் சூட்டியிருந்தனர் என்றும் தெரிகிறது.

சார்லஸ் மெட்கால்ப் என்னும் ஆங்கில அதிகாரி அப்போதைய கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த லார்டு ஆமர்ஸ்ட் தம்பதியினருக்கு 1827 - ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 21 - ஆம் நாள் ஒரு பெரிய விருந்தொன்று கொடுத்தார். விருந்து முடிந்ததும் பற்பல நாடகப் பகுதிகள் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இனியவாறு தொடர்ந்து நடித்துக் காட்டப்பட்டன இந்தியாவில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர் யாரும் அவற்றில் நடிக்கவில்லை. கவர்னர் ஜெனரலுக்கும் கொடுத்த விருந்தையொட்டி இக்காட்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டமையால், லண்டனிலிருந்தே ஸர் ஜான் கம்பெனி என்னும் நாடகக் குழுவினரை இங்கு வந்து நாடகமாட மெட்கால்பு ஏற்பாடு செய்திருந்தார் ஆடம்பரமான அலங்காரம், வண்ணம், காட்சி ஆகியவற்றோடு மேடையலங்காரம் இருந்தாலும் இக்குழுவினரைச் சார்ந்தோர் ஷேக்ஸ்பியரது நாடகங்களை முழுதுமாக நடிக்கவில்லை

ஷேக்ஸ்பியர் நாடக பாத்திரங்களாகத் தனித்தனியே அந்தந்த பாத்திரங்களின் உடையிலே தோன்றி தத்தமது பாகங்களை நடிப்பும் பொழிவுமாக வெளிப்படுத்திச் சென்றனர். ஷேக்ஸ்பியரது புயல் என்னும் நாடகத்தில் வரும் உயரிய பாத்திரமான பிராஸ்பரோ, வரலாற்று நாடகத்தில் நகைச்சுவை ததும்பத் தோன்றும் பால்ஸ்டாப் வட்டிக் கடை வாணிகம் நடத்திய ஷைலக், காதல் பாத்திரமான லேடி பெர்சி அந்நாட்களில் தனித்தனியாக நடிக்கப்பெற்ற நாடக பாத்திரங்களாகும்.

பத்திரிகைகள், நாடக மேடைகள் வாயிலாக கல்கத்தாவில் ஆங்கிலம் பயின்ற இந்தியரிடையே அறிமுகமாகிய ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் காலப் போக்கில் கல்லூரிப் பாடநூல்களாகவும் வைக்கப்பட்டன. ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைப் பாடநூற்களாக வகுப்பறைகளுக்குக் கொண்டு சென்ற தொடக்க காலப் பணியைச் செய்தவை இரண்டு கல்லூரிகளாகும். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரால் தொடங்கப்பட்ட போர்ட் வில்லியம் கல்லூரி இவற்றுள் ஒன்று ஆங்கில ராணுவ அதிகாரிகள், கம்பெனி நிர்வாகத்திலிருந்த ஆங்கில அலுவலர்கள் மற்றும் அரச குடும்பங்களைச் சார்ந்த இந்தியர் ஆகியோரின் மக்கள் பயிலுதற்கென்றே இக்கல்லூரி தோற்றுவிக்கப் பட்டதாகும். ஆங்கிலம் ஒரு ம்லேச்ச மொழியெனவே அதனை ஆச்சாரமுள்ள இந்து இளைஞர்கள் கற்கக்கூடாது என்னும் எண்ணம் படைத்தோர் பரவலாக இருந்த காலம் அது. இருப்பினும் வேலை வாய்ப்புக்கென்றும், வணிக வளர்ச்சிக்கும் ஆங்கில அறிவு இன்றியமையாதது என்னும் முற்போக்கு எண்ணம் படைத்தோர் விரும்பினர். இவர்கள் விரும்பியவாறு கல்கத்தாவில் 1817 - ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 20-ஆம் நாள் துவக்கப்பட்ட இந்துக் கல்லூரி மற்றொன்றாகும். இந்தக் கல்லூரியின் மாணவர்கள் மட்டுமே ஒருமுறை கவர்னர் லார்டு ஆக்லந்துக்கு ஒரு வரவேற்பு அளிக்கும் போது 1837 ஆம் ஆண்டு 'வெனிஸ் வர்த்தகன்' நாடகத்தை நடத்தியுள்ளனர். காலப்போக்கில் ஆங்கிலம் பயின்ற வங்காளியர் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைப் படிப்பதோடன்றி நடிக்கவும் தலைப்பட்டனர். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வணிகர்களும், அலுவலகத்தினர் மற்றும் கம்பெனி ராணுவத்தினரில் எழுதப்படக்கத் தெரிந்தோரும் தான் தொடக்க காலத்தில் மேலே "படித்திருக்க முடியும்." ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் உள்ளிட்ட ஆங்கில நூல்களைப் படித்திருக்கவணிக நிலையிலிருந்து மேம்பட்டு உள்நாட்டுச் சிற்றரசர்களையும், நவாபுகளையும் அடக்கி ஆங்கிலேயர் பரவலாக நாடாளத் தலைப்பட்டபோது ஆங்கில மொழியுள் கல்விக் கூடத்திற்கு வந்துவிட்டது

இந்தியப் பெருநிலத்தில் கல்கத்தா நகரத்தில் நாடகமேடை பத்திரிகைகள் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் வழியாக ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் அறிமுகப்பட்டிருந்தாலும், முதன்முதலாக அவரது நாடகப் பிரதிகள் சென்னைக்குத்தான் வந்திருந்தன என்று அரவிந்த போத்தார் என்னும் கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுகிறார். சென்னையில் உள்ள செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை 1642-இல் கட்டப்பட்டது. மருலிப்பட்டணத்தில் நிலைகொண்டிருந்த கிழக்கிந்திய வணிகக் கம்பெனி-செலஸில் மிஸ்டர் டே என்னும் ஆங்கிலேயர் சென்னைக்கு வந்து இக்கோட்டையினை ஏற்படுத்தினார். ஆங்கிலேயர்களைஇங்கு கால்கொள்ளவிடக் கூடாதென்று டச்சுக்காரர்கள் அடிக்கடி தொந்தரவுகொடுத்தனர். ஐரோப்பிய வணிகர்களுக்கிடையில் இந்திய மண்ணைக் கைப்பற்றுவதில் நடந்த போராட்டம் ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகள் நீடித்தது எனலாம். ஆங்கிலேயரின் கை ஓங்கியபோது அதாவது 1746-இல் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் முதலில் ஒரு பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் இதுவே கல்லூரியாக உயர்த்தப்பட்டது. கவர்னர் ஜெனரல் மாரிங்டன் என்பார் அந்த ஆங்கிலக் கல்லூரிக்குப் பொறுப்பாக இருந்துள்ளார். 1812 ஆம் ஆண்டு கல்லூரி நிர்வாகக் குழு ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரியின் நூலகத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் பிரதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. லண்டனிலிருந்த கிழக், கிந்தியக் கம்பெனியின் தலைமை அலுவலர்கள் இக்கல்லூரிக்குப் போதிய ஆதரவு அளிக்காமையினால் பின்னர் இது மூடப்பட்டு விட்டது இதற்குப் பிறிதோர் காரணமும் உண்டு. அக்காலத்தே ஏறத்தாழ இந்தியப் பெருநிலம் எங்கணும் தங்களது ஆளுகையை வெளையார் பரவலாக்கிக் கொண்டுவிட்டனர். கல்கத்தா சென்னை, பம்பாய் ஆகிய மூன்று துறைமுகப் பட்டினங்களும் வெள்ளையரின் அரசியல் வாணிக வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோல்களாக விளங்கின. இந்த மூன்று இடங்களிலும் 1857-இல் சட்டரீதியாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே செயின்ட் ஜார்ஜ் கல்லூரி தேவையில்லை என்று கும்பெனி அரசு எண்ணியிருக்கக் கூடும். நூற்றாண்டு விழாக்களைக் கொண்டாடியுள்ள இந்த மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் இயங்கத் துவங்கிய போது பல்கலைக் கழக வகுப்புகளில் ஷேக்ஸ்பியர் எனும் நாடகக் கவிஞர் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்டார் என்று சொல்லலாம்.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் ஆங்கிலம் சட்ட-ரீதியாகப் போதனா மொழியாக மாற்றப்பட்ட ஆண்டு 1885 இந்தக் கால கட்டத்திற்குப் பிறகு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் ஆங்கிலக் கவிதை

நாடகம், நாவல் ஆகியவற்றை இந்தியரும் படிப்பதற்குரிய வழி வகைகள் ஏற்பட்டன. பாடநூல்களின் வாயிலாக ஷேக்ஸ்பியரின் நுழைவு ஒரு புறமிருக்க, தமிழ் மட்டுமே பயின்றோரிடையிலும் அவரது நாடகங்கள் பெயர்த்தெழுதப்பட்ட நிலையில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டன. இந்தப் பணியினை முன்னின்று செய்தது அரசினரின் உதவி பெற்ற ஒரு இலக்கிய நிறுவனம் ஆகும். சென்னைப் பள்ளிப்புத்தக மற்றும் இலக்கிய சங்கம் (M. S. V. L. Society) என்னும் அந்த நிறுவனம் சென்னையில் தொடங்கப்பட்டது. கைபடக்கப்பதிப்பில் ஓரணா, இரண்டணா விலையில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை கதை வடிவில் எளிய தமிழில் சுருக்கமாக கவளியிட்டது. பள்ளிக்குச் செல்லும் இளைஞர்களை படிப்பதற்கென்று வெறும் கதை வடிவில் தான் ஷேக்ஸ்பியர் முதன் முதலாகத் தமிழில் வெளிவருகிறார்.

சென்னையில் துவங்கப்பட்ட அந்த இலக்கிய நிறுவனத்தில் ஆங்கிலேயர்களே தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து வந்தனராயினும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தாராளமாக அவர்களும் உதவி புரிந்துள்ளனர். தமிழில் முதல் கலைக்களஞ்சியம் என்று கொள்ளத்தகும் அபிதான சிந்தாமணியைத் தனியொருவராகத் தொகுத்து 1910-ஆம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் வாயிலாக வெளியிட்டவர் சிங்காரவேலு முதலியார். அதனை அச்சிடுவதற்கு பணயின்றி வருத்தமுற்ற காலை வலிய வந்து பெரும்பொருள் ஈந்தவர் மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவிய பாண்டித்துரைத் தேவர். அந்த அபிதான சிந்தாமணியில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பின்படி, சென்னை இலக்கிய சங்கத்தின் செயலாளராக ரெவரெண்ட் செல் என்பார் பணிபுரிந்துள்ளார். முதலியார் அவர்களுக்கு இவரும் ரூ. 400/- அன்பளிப்பு ஈந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த சென்னை இலக்கிய சங்கமே 'ஐதவிநோதிதி' என்ற பெயரில் புத்தக அளவில் ஒரு திங்கள் இதழை வெளியிட்டது. தமிழறிஞராக விளங்கியவரும், தொல்காப்பிய எழுத்து, பொருள் அதிகாரங்களின் சிற்சீல் பகுதிகளை முதன் முதலில் அச்சுக்குக் கொணர்ந்தவருமாகிய கா. நமச்சிவாய முதலியார் இந்தத் திங்கள் இதழின் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தின் கதைச் சுருக்கங்கள் இந்த இலக்கிய, கலச்சார விஞ்ஞான இதழில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டன. ஐதவிநோதினிக் குச் சற்று பிற்பட்ட காலத்தில் வெளியான பிரசண்ட விகடன், ஆனந்த போதினி, விவேக சிந்தாமணி, கலா நிலையம் போன்ற மாத, வார இதழ்களும் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைக் கதைச் சுருக்கமாகவும் நாடக வடிவிலும் வெளியிட்டன.

விடைபெறு கட்டுரை

— டாக்டர். பழனி. அரங்கசாமி

பதினொரு ஆண்டுகள் மறைந்தோடி விட்டன. நாவென ஒன்று போற் காட்டும் காலம் கடிதின் விரைந்தோடிக் கறைந்து போவதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை. 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் என்று எண்ணுகிறேன். காலை ஒன்பது மணியளவில் ஒரு பியட் கார் நாகமலை புதுக்கோட்டையில் எனது இல்லத்தின் முன்னால் வந்து நின்றது. கேட்டைத் திறந்து வாயிற்படிகளில் ஏறி வந்து 'வணக்கம்' என்றார் டிரைவர் 'வாருங்கள்' என்று கூறுவதற்கு முன்னமேயே 'டி. பி. எம். அய்யா, உங்களைக் கையோடு அழைத்து வரச் சென்னார்கள்' என்று அவரே முந்திக் கொண்டார்.

அரை மணி நேரத்தில் கோச்சடையில் டி. பி. எம். பெரியசாமி அவர்களது இல்லத்துக்குச் சென்றேன். வழக்கமான வரவேற்பு, இன்முகம் கோணாது பழகும் இனிய பண்பு. சிறிது நேர உரையாடலுக்குப் பின் அவர் வைத்திருந்த காகிதக்கோப்பு ஒன்றை என்னிடம் கொடுத்தார் 'செந்தமிழ் — இதழைக் கவனித்து நடத்தும் பொறுப்பு இனி உங்களுடையது' என்றும் அவர் கூறிய போது தான் என்னை அழைத்த காரணமே எனக்கு விளங்கிற்று. ஒரு கணம் அதிர்ந்து போனேன். 1901-ஆம் ஆண்டு பாலவந்தம் ஜமீன்தார் பாண்டித்துரைத் தேவரால தொடங்கப் பெற்றது இதழ் சேது மன்னர் அவையில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்த ரா. ராகவையங்கார், மு. ராகவையங்கர் போன்ற இருமொழிப் புலவர்களால். நடத்தப் பெற்ற பாரம்பரியத்தை உடையது. அதற்கென்று ஒரு மரபும், நியதியும், பாங்கும் கொண்டது அதனை நடத்துவதில் அச்சம் உண்டென்றாலும், வேண்டுகோளை மறுக்கவேண்டாது எனக்கு இடம்பட்ட பொறுப்பாசிரியர் பணியினை தீவிரமாக தான் எடுத்துக் கொண்டேன்.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயலாளரே பதவி வழிப்பட்ட ஆசிரியராக இருப்பது ஒரு மரபு எனவே யாை பொறுப்பு ஆசிரியராக இருந்து ஒவ்வொரு செத்தம்ழையும் அச்சுக்குக் கொண்டு வரும் வரை அனைத்துப் பணிகளையும் செய்யவேண்டும். சங்கத்தின் வளர்ச்சியிலும், இந்த இலக்கிய இதழினை மரபுகெடாமல் வெளியிடுவதிலும்

எனக்கிருந்த ஆர்வம் அளவிடற்கரியது. இப்பணி கிட்டினால் நமக்கென்ன ஆதாயம் என்றெண்ணும் வணிக நோக்கமின்றி திரிகரணத் தூய்மையோடு இந்தப் பணியினை ஏற்றுக் கொண்ட யான் இதழின் எந்தப் பகுதியிலும் எனது பெயரைப் பொறுப்பாசிரியனாகக் கூடக் காட்டிக் கொண்டதில்லை. பல ஆண்டுகள் கழித்து நெருங்கிய நண்பர் ஒருவர் இதனைச் சுட்டிக் காட்டி உங்களுக்கு இது அடக்க-மாகத் தோற்றினாலும், இதனைப் பொறுப் பேற்று நடத்தினார் யார் என்னும் உண்மை தெரியாமல் போய்விடும் என்று கூறிய பிறகே ஒவ்வொரு இதழின் உட்பக்கத்திலும் பொறுப்பாசிரியன் என்று எனது பெயர் அச்சிடப்பட்டது.

பத்திரிகையில் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றால் மிகவும் சிக்கலானது. இதழினை நடத்தும் நிறுவனத்துக்கும் ஆசிரியனுக்கும் வேறுபாடுகள் தோன்றிவிடும். நாணலைப் போல் வளைந்து கொடுப்போரே ஆசிரியராக நெடுங்காலம் நிலைக்க முடியும் பண்டித நேருவுடன் நெருங்கிப் பழகிய ராமராவ் என்பார் இருபது ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழப் பத்துப் பதினைந்து இதழ்களில் பணியாற்றியவர். அவரது அனுபவங்களைக் கூறும் 'எனது வாள் போன்ற பேனா முனை' என்னும் (The Pen as my Sword) ஆங்கில நூலில் இது பற்றிய மிகவும் சுவையான செய்திகளைக் காணலாம். டி. கே. மங்கேக் இது பற்றி No, Never My Son என்று ஒரு நாவலே எழுதியுள்ளார். குறிப்பிட்ட இலக்கிய வட்டத்துக்குள் உலவுகின்ற இதழ் தான் செந்தமிழ். கடைகளில் போட்டு விற்கப்படும் ஜனரஞ்சகமான இதழ் இல்லை. எனவே அளவிலும் போக்கிலும், பரிமாணத்திலும் வேறுபாடு இருந்தாலும், கவிதை கட்டுரைகளை வெளியிடும் ஒரு பொது நியதிக்குச் செந்தமிழும் உட்பட்டது தானே! இந்தப் பதினோரு ஆண்டுகளிலும் எந்தக் கட்டுரையினை வெளியிடலாம், எதனைத் திருத்தி அமைக்கலாம் எனும் எனது உரிமையில் தமிழ்ச் சங்கச் செயலாளர்கள் தலையிட்டதேயில்லை என்பதை மனநிறைவோடு குறிப்பிட வேண்டும். என் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கை என்பதைவிட, அவ்வாறு பக்குவமாக நடந்து கொள்ளக் காரணமாக இருந்த அவர்களது பெருந்தன்மை பாராட்டுதற்குரியது. இந்நாளைய செயலாளர் அவர்களும், அஞ்சலில் வருகின்ற கட்டுரைகளைப் பார்த்து விட்டு பொறுப்பாசிரியர் பார்வைக்கு-கட்டுரை சிறப்பானதென்று கருதினால் வெளியிடலாம் என்னும் குறிப்புகளோடு அனுப்புவார்கள். அவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட உரிமையினை நானும் தவறாகப் பயன்படுத்தியதில்லை

ஆயினும், கட்டுரையாளர்கள் நூலரசிரியர்களிடம் எனக்கு கிடைத்த அனுபவம் சுவையானது. தாம் எழுதிய கட்டுரையினைப் போட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியோரும், ஆங்காங்கு சிற்சில இடங்களை மாற்றி விட்டீர்களே என்று வருந்தியோரும் இவருள் அடங்குவர். ஒரு நாள் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் ஒருவர் என்னைச் சந்தித்தார் ஒரு கட்டுரையினைக் கொடுத்தார். மொழி இயலை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட இதழ்களிலே அது பரிசீலித்துப் பார்க்கப்படவேண்டியது, பேராசிரியரோ கட்டுரையைக் கொடுத்த மறுகணமே, 'உங்கள் பத்திரிக்கைக்கு ஆயுட் சந்தா எவ்வளவு' என்றார் அவரது நோக்கம் தெரிந்து விட்டது. இப்படிப் பேரம் பேசுகின்ற பெருமகனாருக்குச் செந்தமிழின் பால் ஏற்பட்ட புதிய மோகத்தின் பொருள் புரிந்து விட்டது. கட்டுரை பத்திரமாகக் கோப்பில் தூங்கி விட்டு மீண்டும் அவருக்கே போய்விட்டது. மணி வாசகத்தின் முதற்பகுதியான போற்றித் திரு அகவலுக்கு முரண்-பாடானதும், மரபுக்கு மீறியதுமான ஒரு விளக்கத்தைத் திறனாய்வு என்ற பெயராலே வெளியிட வற்புறுத்தியோரும், எளிதில் விளங்கக் கூடிய மேற்கோளுக்கும் அடிக்குறிப்புகளைக் கொண்டிருந்த சிற்சில கட்டுரைகளின் மேற்பூச்சுகளை அகற்றிய போது ஆத்திரப்பட்டோரும் இவருள் அடங்குவர்.

என்னுடைய மனச் சான்றுக்குப் பணிந்து இயன்ற வரையில் செந்தமிழ் இதழுக்கு ஏற்றம் தந்து பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என்னும் தணியாத எனது பேராவத்தை யாரும் மறுக்க முடியாது

1982 ஆம் ஆண்டு ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு மதுரையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஐந்து நாட்களும் நகரமே விழாக் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. அன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைச் சற்றே புறக்கணித்திருந்தார்கள். இதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு திருச்சியைச் சார்ந்த மூத்த தமிழர் ஒருவர் 'பாண்டித் துரைத் தேவர் தொடங்கிய தமிழ்ச் சங்கம் செயலற்று விட்டதனால் புரட்சித் தலைவர் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரையில் தோற்றுவிக்கிறார்' என்று மேடையில் பேசினார். மாறும் அரசியலுக்கேற்பத் தன்னையே மாற்றிக் கொள்ளும் இந்த முதுகிழவர் வரலாற்றையே மறைக்கப் பார்த்த அந்நாட்களில் பத்திரிக்கை நிருபருள் ஒருவராக நானும் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தேன் எங்களில் ஏறத்தாழ ஐம்பதின்மருக்கு ஒரு பேருந்தையே ஒதுக்கியிருந்தார்கள். தொண்டனாக, பாதுகாவலனாகத் தலைவனாக

இருந்து தமிழ் மாண்புக் காப்பாற்றிய தமிழ்ச்சங்கம் புறக்கணிக்கப் படுவது பொறுக்க முடியவில்லை. நிருபர்கள் அடங்கிய அப்பேருந்தை என் கைவசமாக்கிக் கொண்டு ஒரு நாள் மாலை தமிழ்ச்சங்கத்தின் முன் கொண்டு வந்து விட்டேன். முன்னரே கூறியிருந்தபடி சங்கச் செயலாளர் அனைவருக்கும் தேரீர் வழங்கச் செய்து தமிழ்ச்சங்கத்தைப் பற்றிய சிறப்பு கட்டுரைகள் மஞ்சரி, கலைமகள், தினமணி, விடென் போன்ற இதழ்களில் வருமாறு செய்தேன். சங்கச் செயலாளர் தனிப்பட்ட முறையில் என்னைப் பாராட்டியாகாத இன்றும் நினைவு கூர்ந்து மகிழ்கிறேன் அமெரிக்கச் செய்து துறையினிடம் தொடர்பு கொண்டு அலகத்திற்கென்று பலதுறை நூல்களைப் பெற்றுள்ளேன். புதுமையானதும் இன்றையமையாதவையும் ஆகிய அறிவியல் செய்திகள், மலையாளம், வடமொழி, இந்தி, வங்காளம் போன்ற பிறமொழி அறிஞர் பற்றிய கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், தமிழ் இலக்கியத்தைச் சீரிய நோக்கில் அணுகிச் சிந்திக்க வைக்கும் புதுமையான கட்டுரைகள் ஆகிய இவற்றை வெளியிட்டால் - எனேன் இவற்றுள் ஒன்றைச் சென்ற ஆண்டு 'வாழும் தமிழ் உலகம்' என்னும் மாத இதழ் செந்தமிழ்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து வெளியிட்டிருந்தது.

நிலைமை இப்படியிருந்தும், என்னைவிலே புரிந்து கொண் டிருந்த இந்தப் பணியிலும் குறை கண்டோர் உண்டு. சுவரில் என்னாது சுவற்றில் என்று அச்சேறி விட்டதனால் அருந் தமிழே கெட்டு விட்டது என்று அங்கலரயத் தோரும், நேரடியாக ஏதும் சொல்லாது பிறரைத் தூண்டி விட்டு எனது தகுதியை அலசியோரும், தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சியினால் வெந்து அடங்கியோரும் இவருள் அடங்குவர். இத்தகு பிடுங்கலும் எனக்கு மனநிறைவைத் தருவது ஒன்றுண்டு. தமிழ்ச்சங்கச் செயலாளர் அவர்கள் இத்தகு பழிச் சொல்லைக் கரதில் போட்டுக் கொள்வதே இல்லை. என் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் அன்பும் பாசமுமே அதற்குக் காரணம் ஆகும்

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக மொழி பெயர்ப்புத் துறையில் தலைவராக, பேராசிரியனாகப் பொறுப்பிற்கும் நிலையில் செந்- தமிழைப் பேணிக்காக்கும் ஆரியப் பணியினை என்னால் தொடர்ந்து செய்ய இயலாது என்பதை சங்கச் செயலாளருக்குத் தெரிவித்தேன். எனது வேண்டுகோளை ஏற்று என்னை வாழ்த்தி விடை கொடுத்தார்கள். அவர்களுக்கும் அவர்களைப் போன்றே எப்பால் அன்பு

கொண்ட தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக் குழுவினருக்கும் குறிப்பாக திரு. தணிக்கோடி பாண்டியன், சங்கரபாண்டியன் ஆகிய பெருமக்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செந்தமிழ் தனது பணியினைத் தொடரும். அதில் தடையில்லை வாசகர்கள் இதழோடு தொடர்பு கொண்டு நிறைகுறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி இதழின் வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிய வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை முன் வைக்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் எனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி செந்தமிழின் சந்தாதார் ஆகிய தமிழ்ப் பெருமக்கட்கு எனது நன்றியும் வணக்கமும் உரியன.

ஆங்கிலேயர்வும் நல்லவர்

இந்தியாவின் புராணங்கள் பரிசீலிக்கத்தக்கவை. அவற்றில் அறிவியல் தொடர்பு ஏதுமில்லை என்று ஏளனம் செய்தவர் மெக்காலே இவர் தான் இந்திய நாடெங்கணும் ஆங்கிலமே பயிற்று மொழியாதற்குக் காரணமாக இருந்தவர். இவருக்குச் சற்று முன்னதாகக் கல்கத்தாவிற்கு, வந்த வில்லியம் ஜோன்ஸ் அன்றைய உயர் நீதிமன்றத் தலைவர் இந்தியாவின் வேதங்களும், இதிகாசங்களும் நீதி நூல்களும் உலகமே பின்பற்றத்தக்கவை என்று பாராட்டியதோடன்றி அவற்றுள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்திலும் பெயர்த்தவர். இத்தகு இலக்கியத் தொண்டு செய்வதற்கென்றே ஏஷியாடிக் சொசைட்டி தொடங்கியவரும் இவரே மோனியர் வில்லியம்ஸ், எட்வின் ஆர்னாண்டு போன்ற ஆங்கிலேயர்களும் இந்திய நாட்டின ஆன்மீக இலக்கியத்தினைத் தமது மொழியில் பெயர்த்தவர்கள். இவர்களை நினைவு கூர்வது நமது கடமையாகும்.

சாவே! சற்றுப் பொறுத்துக் கொள்!

அ. மறைமலையாள்

சென்னை - 5

சாவே! சற்றுப் பொறுத்துக்கொள்!—உன்
தந்திரம் எல்லாம் நிறுத்திக்கொள்!

சேவல் போலக் கூவுகிறேன்;—தமிழ்ச்
சிந்தனை வெளிச்சம் தூவுகின்றேன்;
நாவால் எழுத்தால் விழிப்புவிழா—நிதம்
நடத்தி முடித்தபின் உனை அடைவேன்!
—சாவே அதுவரை பொறுத்துக்கொள்!

ஞாயிறு வானில் தூங்கவில்லை—அலை
நடனக் கடலும் தூங்கவில்லை
பாயும் காற்றும் தூங்கவில்லை—உணவைப்
படைக்கும் நிலமும் தூங்கவில்லை.

ஆயினும் மனிதன் தூங்குகிறான்—உண்மை
அறிவொளி இழந்தே தூங்குகிறான்!
நோயாய்ச் சூழ்ந்த அவன் மடமை—இருள்
நொறுக்கி முடித்தபின் உனை அடைவேன்!
—சாவே அதுவரை பொறுத்துக்கொள்!

மரத்தின் பழத்தைச் சுவைத்துண்பான்—தன்
மனமோ பழுக்கும் குறியறியான்;
கருத்த முகிலின் மழைநனைவான்—ஏழை
கண்ணீர் துடைக்கும் அருள்புரியான்.

நிறுத்திக் காட்டும் துலாக்கோல்போல்—என்றும்
நிற்கும் நேர்மை நெறிநடவான்;
கருத்துக் குருடனைத் திருத்துகின்ற—அறிவுக்
கடமை முடிந்தபின் உனை அடைவேன்!
—சாவே அதுவரை பொறுத்துக்கொள்!

விதைக்கும் கரங்கள் வியர்வையிலே—வயல்
விளைச்சல் கொடுத்துப் பலன் என்ன?
பதுக்கும் வணிகர் பகற்கொள்ளை—தரும்
பயங்கர நோய்க்கு முடிவுண்டோ?

வதைக்கும் சுரண்டல் நரிமனிதர்—சதி
வலையை அறுத்தே அவர் திமிரைப்
புதைக்கும் வேலை முடிந்தபின்னே—நான்
புன்னகை சிந்தி உனை அடைவேன்!
—சாவே அதுவரை பொறுத்துக்கொள்!

**STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER
PARTICULARS ABOUT SENTAMIL**

1. Place of Publication : Madurai
2. Periodicity of Publication : Quarterly
3. Printer's Name : Alavai Printers
: 153 G, North Veli Street.
Madurai - 1
4. Nationality : Indian
5. Address : K. S. Kanthaswamy
33, Patchai Natchaiamman
Koil Street, Madurai 1
6. Publisher's Name : N.S. Muthumalaichamy
B.A.B.L.,
7. Nationality : Indian
8. Address : 54, Tamil Sangam Road,
9. Editors's Name : N S. Muthumalaichamy
B A B L.,
10. Nationality : Indian
11. Address : 54, Tamil Sangam Road.
Madurai - 1.
12. Names and addresses of : Madurai Tamil Sangam.
individuals who own the : 54, Tamil Sangam Road,
newspaper and partners or : Madurai - 625 001
shareholders holding more
than one percent of the
total capital.

I, N.S. Mathumalichamy, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

25 - 3 - 1989
DATED :

Sd) N.S. MUTHUMALAICHAMY
SIGNATURE OF PUBLISHER

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடுகள்

1. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வரலாறு 12-00
2. பன்னூற்றிரட்டு 5-00
3. தமிழ்ச் சொல்லகராதி 25-00
4. மாறனலங்காரம் (பொருளணியியலுரை) 5-00
5. பெருந்தொகை (முதல் 50 பாடல்கள் மூலமும் உரையும்) 2-00
6. குருகைமான்மியம் 10-00
7. டி.சி. ஸ்ரீநிவாசயங்கார் நினைவு மலர் 1-00
8. பெருந்தொகை 15-00
9. செந்தமிழ்த் தொகுதி அட்டவணைக் குறிப்பு 5-00
10. செந்தமிழ்த் தொகுப்பு (ஓர் ஆண்டு) 10-00
- 11. கோவை கலம்பக நூல்கள் 12-00**
 1. மாறனகப் பொருளும் திருப்பதிக் கோவையும்
 2. மதுரை மும்மணிக் கோவை
 3. சிராமலைக்கோவை
 4. கலசைக் கோவை
 5. திருக்கலம்பகம் (மூலமும் உரையும்)
 6. திருவருணைக் கலம்பகம்
 7. குருமொழி வினாவிடை
- 12. உலா நூல்கள் 10-00**
 1. திருவாரூலா
 2. திருச்சிறு புலியூர் உலா
 3. விக்கிரம சோழனுலா
 4. கடம்பர் கோவில் உலா
 5. தேவையுலா
 6. புலவராற்றுப்படை
- 13. பாமாலை நூல்கள் 12-00**
 1. திருப்பணிமாலை
 2. சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் தோத்திரப் பாமாலை (மூலமும் உரையும்)
 3. திருக்குற்றாலமாலை
 4. திருப்புல்லாணிமாலை
 5. திணைமாலை நூற்றைம்பது (மூலமும் உரையும்)
 6. கேசவப் பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை
 7. கலைசைச் சிலேடை வெண்பா
 8. திருவாரூர் நான்மணிமாலை (மூலமும் உரையும்)

1. ஸ்ரீமுத்தொள்ளாயிரச் செய்யுள்
2. ஐந்திணையம்பது
3. திருநூற்றந்தாதி (மூலமும் உரையும்)
4. பழமொழி (மூலமும் உரையும்)
5. சங்கர நயினார்கோவில் அந்தாதி
6. திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்
7. நான்மணிக் கடிகை (மூலமும் உரையும்)

1. அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு
2. பன்னிரு பாட்டியல்
3. அறுமான விளக்கம்

1. மதிஷா பஞ்சகம்
2. ஞானாமிர்தக் கட்டளை
3. அட்டாங்க யோகக் குறள்
4. இராமோதந்தம்

செந்தமிழ்

அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் அடங்கிய இவ்விதழ் ஆண்டுக்கு நான்குமுறை வெளியிடப்பெறுவது. ஆண்டுச் சந்தா ரூ 8-00. செந்தமிழைக் கண்ணுறும் தமிழன்பர்கள் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து பிறரையும் சந்தாதாரராகச் சேரத் தூண்டி இதழின் வளர்ச்சிக்கு உதவுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

குறிப்பு :

1. புத்தகங்கள் வேண்டுவோர், தேவைக்கு எழுதும் பொழுது 25 விழுக்காடு முன் பணம் அனுப்ப வேண்டும். பாக்கித் தொகைக்கு நூல்கள் வி.பி.பி. மூலம் அனுப்பப்படும்.
2. விற்பனையாளர்களுக்கும், நூலகத்திற்கும் 15 விழுக்காடு கழிவு கொடுக்கப்படும்.
3. நூல்கள் அனுப்புவதற்கான செலவுகளை வாங்குபவரே ஏற்க வேண்டும்.

செயலாளர்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

மதுரை-1